

vonták be tevékenységükbe és ezt az irányzatot tovább kívánjuk erősíteni, hogy felszabadítsuk azokat az eddig kellően ki nem használt energiákat, amelyek technikusként tagársainkban rejlnek.

Elsőrendű feladatunk a jó közszellem ápolása, mert csak így járulhatunk hozzá a VII. ötéves terv teljesítéséhez és égető problémáink megoldásához. Kívánom, hogy a vándorgyűlés is ezt a célt szolgálja. A résztvevők gazdagodjanak eszmeileg és az együtt töltött kellemes órák segítsenek megteremteni a szocialista társadalom jelenét és jövőjét egyaránt szolgáló egyetértést. Ezzel a gondolattal az Országos Erdészeti Egyesület 1986. évi szolnoki vándorgyűlését

M E G N Y I T O M !

GÁSPÁR-HANTOS GÉZA

FŐITKÁRI BESZÁMOLÓ

Egyesületünket 120 éve, 1866-ban alapították, közvetlenül a kiegyezés előtt, igen nehéz politikai-gazdasági időben. Az Országos Erdészeti Egyesület Magyarország egyik legrégebbi társadalmi egyesülete. A kiegyezés után jelentős szerepe volt az önálló magyar erdészeti politika kialakításában, majd az elmúlt 120 évben folyamatosan fontos szerepe volt az ország erdőgazdaságának kifejlesztésében, a mai hazai erdőművelés megteremtésében. A különböző gazdasági-politikai rendszerekben, mindig alkalmazkodva egy-egy történelmi kornak gazdasági-társadalmi viszonyaihoz, egyesületünk mindig szerves részeként — esetenként meghatározó szerepet betöltve — működött közre az egész magyar erdőgazdaság fejlesztésében. Ezt a feladatát egyesületünk most is el látja, sajátos eszközeivel működik közre mai erdészeti politikánk alakításában és az alapszabályokban megfogalmazottak szerint segíti elő a magyar erdőgazdálkodás fejlődését.

Nem kívánom most egyesületünk 120 éves történelmét ismertetni, működését elemezni. Erről egy őszi rendezvényünkön emlékezünk meg, mikor is a 120 éves fennállásunk mellett megemlékezünk arról, hogy közadakozásból épített saját székháza 100 évvel ezelőtt készült el és vette birtokba. Mint köz tudott, azt államosították, sajnos visszaszerzésére eddigi próbálkozásaink nem jártak eredménnyel.

E jubileumi ünnepség keretében megemlékezünk az 50 év előtti — a magyar erdészeti társadalmat igen megtisztelő — II. erdészeti világtalálkozóról, az Erdészeti Kutatóintézetek Nemzetközi Szövetségének IX. kongresszusáról és végül az 1961. évi, VII., szocialista erdőtörvényünk megjelenéséről. Az 50-es évforduló kapcsán végiglapoztam az ERDÉSZETI LAPOK 1936. évfolyamát. A közgyűlés Miskolcon volt, igen jelentős számú résztvevővel és nagyon tartalmas tanulmányúttal. Lillafüred, Lád, Nagymező, Répáshuta, Szilvásvárad, Felsőtárkány. Az ügyvezető (Bíró Zoltán) jelentésében részletesen foglalkozott az 1935. évi törvény végrehajtásával kapcsolatos teendőkkel, sürgette a v.h.r. kiadatását, melyhez az egyesület 200 módosító javaslatot fűzött, beszélt az alföldfásítás „némi” eredményéről, a cserkéreg-túltermelésről, a faár — különösen a tűzifaár-csökkenés — kedvezőtlen következményeiről, a szállítási költségek növekedéséről. Foglalkozott a szakbizottság jövedelmi kérdéseivel és közölte, hogy nagymértékben csökkent a munkanélküli erdőmérnökök száma. Az egyre növekvő vadkár okát abban jelölte meg, hogy az erdei vadászat elkülönült magától az erdőgazdálkodástól. Az ERDÉSZETI LAPOK és a kutatás helyzetét is elemezte. 1936-ban a tagok száma 879 volt. Egyébként az egész

évfolyam legtöbb írásának témája a szakembereket leginkább ma is foglalkoztató kérdéseket tárgyalja (termőhely, erdőrendezés, erdővédelem, erdőgazdaságtan stb.). E visszaemlékezés után, az alapszabályokban előírtaknak megfelelően előterjesztem jelentésemet az egyesület vezető szervei, szakosztályai és helyi csoportjai által, a legutóbbi közgyűlés óta végzett munkájáról és további terveinkről.

A vezető szervek munkája

Az újraválasztott vezetőség első és kiemelt feladatának tekintette az 1983—86. évekre készült cselekvési program teljesítésének értékelését, majd az 1985—1990. évekre a középtávú cselekvési program kidolgozását. Elsőként elkészítette az egyesület munkájának irányelveit. A vezetőség által kidolgozott irányelvek alapján készítettük el az ideiglenes középtávú cselekvési programot. Azért ideiglenes, mert az MTESZ vezetőségválasztó küldöttközgyűlését ez év októberében tartja meg és egyesületünk végleges cselekvési programját ki kívánjuk bővíteni az MTESZ közgyűlési határozataiból adódó feladatokkal. Az ideiglenes cselekvési programban az Országos Erdészeti Egyesület elvi politikájának az 1985—1990. közötti középtávú időszakban is változatlanul az a fő célja, amit az alapszabályok így fogalmaznak meg: „A magyar erdőgazdálkodás fejlődésének elősegítése és ennek keretében az erdőészeti szakemberek szakmai érdekeinek képviselete”.

Az egyesület középtávú cselekvési programja ennek megfelelően, három fő csoportra osztva tartalmazza a teendőket:

I. *Gazdasági építőmunka.* E gazdasági jellegű tevékenység középpontjába az erdőészeti (fagazdaság) VII. ötéves tervének elősegítését, a terv megvalósításának társadalmi támogatását állítja, azzal a fő céllal, hogy az erdőállomány-gazdálkodás minősége, és ezen keresztül maguknak az erdőknek a minősége a tervidőszak végéig az induló állapothoz képest folyamatosan javuljon.

Hangsúlyozni kívánjuk e feladat kiemelt jelentőségét azzal, hogy a tervidőszak első közgyűlését a „Minőségi erdőgazdálkodásért” jelmondat szelvében rendezzük és el kívánjuk érni, hogy ötéves tevékenységünk eredményeként, a VII. ötéves tervidőszak az erdőészetben az erdőállomány-gazdálkodás fejlesztésének, az erdők minőségi fejlesztésének korszaka legyen.

A gazdasági építőmunka keretében folytatni kívánjuk a fa komplex hasznosításának társadalmi előmozdítását és elemző-tervező tevékenységet folytatni annak érdekében, hogy a jövőben az erdőgazdálkodás (sajátosságainak megfelelően) jobban tudjon beilleszkedni a népgazdaság rendszerébe és nyugodt, harmonikus, a társadalom további jövőjének megfelelő fejlődése az ezredfordulóig megalapozott legyen.

II. *Szakmai érdekvédelem.* Az egyesület folytatni és elmélyültebbé kívánja tenni azt a tevékenységét, amely az erdőgazdálkodás területén dolgozó műszaki-gazdasági értelmiség sajátos társadalmi réteg helyzetének pontosabb feltárását és javítását, valamint társadalmi jövőjének felvázolását kívánja elősegíteni.

Egyesületünk továbbra is betölteni kívánja azt az évszázados hagyományt jelentő szerepkörét, melyet a szakoktatás és a szakmai továbbképzés terén kifejtett tevékenysége jelent. A cél olyan szakmai értelmiség érlelése, mely folytatója a múlt legjobbjai, a ma is időszerű szakmai hagyományainak, ugyanakkor képes korszerűen gondolkodni és cselekedni a mai és a jövőbeli élet körülményei között.

Egyesületünk, bár kifejezetten értelmiséget tömörítő szervezet, a tervidőszakban fejleszteni kívánja azt a tevékenységét, amely az erdészeti fizikai dolgozók társadalmi helyzetének javítására, szakképzettségük fokozására irányul.

III. *Szervezeti élet.* Az egyesület vezetősége és elnöksége arra törekszik, hogy az 1986—1990-es években lehetőleg minden tagja megtalálja a maga érdekességét az egyesületi életben, és többet kapva, ugyanakkor többet adva, a közös célok érdekében aktívan vegyen részt a közös munkában. Az új munkamódszerek, kapcsolati formák keresése mellett az egyesület a tervidőszak során törekszik szervezetének karbantartására, a gyorsan változó világ követelményeihez való igazítására is. Az egyesület törekszik arra, hogy szervezeti felépítése teret nyújtson minél több tagjának közéleti ambíciói kielégítéséhez és a szakmai, közéleti demokrácia virágzásához.

Az egyesület vázolt céljainak elérése, munkája minőségének a nemzetközi tekintély megőrzése érdekében, az 1985—1990. közötti években nemcsak fenntartani, hanem a lehetőségek határáig fejleszteni kívánja nemzetközi kapcsolatait, mind a szocialista, mind a nem szocialista országok viszonylatában.

A megválasztott új vezetőség munkáját, az elnökség ülésén megvitatott és elfogadott irányelvek, majd a választmány által is jóváhagyott cselekvési program szellemében kezdte meg. A gazdasági építőmunka keretében *dr. Váradí Géza* elnökségi tag, a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatalának helyettes vezetője tartott tájékoztatást a választmány tagjai részére, a magyar erdőgazdálkodás és faipar helyzetéről és feladatairól. Így választmányi tagjaink, fiatal helyi csoporttitkáraink „első kézből” kaptak közvetlen tájékoztatást szakágazatunk aktuális kérdéseiről. Az elnökség *Fila József* „Az erdőkép kialakításának metodikája” című előadását vitatta meg, mely egyidejűleg előkészítője volt a „Bővített újratermelés — jövedelmező erdőgazdálkodás biztosítása” című nagyrendezvénynek.

Az elnökség kiemelt nagyrendezvénye volt a „Bővített újratermelés — jövedelmező erdőgazdálkodás” című. A gondosan előkészített, nyomtatásban is kiadott, előzetes kis tanulmányok felkeltették a tagság érdeklődését, az élénk vitáról, a levonható következtetésekről elnökünk megnyitójában adott tájékoztatást. Ugyancsak igen színvonalas — bár nem országos jelentőségű — volt egyesületünknek a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Egyesülettel közösen megrendezett, „A magyar erdők — papíriparunk jövő nyersanyagbázisa” anket Szolnokon. Erdészeti, faipari és papíripari szakembereink vitatták meg napi gondjainkat és keresték az utat a további jobb együttműködésre.

Csatlakozott az egyesület a „Nagybörzsönyi erdei kisvasút megmentése” mozgalomhoz, amikor is a helyi vezetők, a társadalmi szervek, az Ipolyvidéki EFAG és több szakszisztály bevonásával vizsgálták a kisvasút újraüzemeltetésének lehetőségét.

A szakmai érdekvédelem területén a vezetőség megbízta *Stádel Károly* elnököt az erdészeti címhasználat igényére és alkalmazására javaslatok bekérésére. Meglepően nagyszámú, a kiküldött kérdőíveknél több javaslat érkezett már eddig is, feldolgozásuk folyamatban van. A legutóbbi vezetői ülésen megvitatta és elfogadta a vezetőség *dr. Csötönyi József* elnökségi tag előterjesztését a műszaki-gazdasági értelmiség helyzetének elemzésére. E nagy munka előreláthatólag 1988-ban fejeződik be.

Szervezeti élet témakörben a választmány az egyesület anyagi helyzetét és a tagdíjmelés elnökségi határozattervezetét vitatta meg. A helyzetet az ellenőrző bizottság jelentése tartalmazza, így azt én nem kívánom ismertetni. Most röviden a tagdíjmelés előzményeiről és eredményéről szólnék. Az új vezetés már mint napirenden levő kérdést vette át a tagdíjmelés gondjait. Akik a tavalyi közgyűlésen is részt vettek, emlékezhetnek, hogy a közgyűlés az elnökség hatáskörébe utalta. Az elnökség első ülésén az emelés szükségességét és mértékét megvitatta és elfogadta, de végleges döntést nem hozott, megbízta a vezetőséget egyes vitatott részletkérdések tisztázásával és a differenciálás mértékének megállapításával. A vezetőség választmányi ülésen terjesztette kiegészített javaslatát az elnökség elé, a vitában a választmány is részt vett, de jogerős határozat — mivel az elnökség a vita elhúzódása miatt már nem volt határozatképes — nem született. Végül az írásban kiküldött javaslatot a 30 fős elnökség közül 27-en észrevétel nélkül, ketten kisebb módosítással fogadta el, míg egy elnökségi tagunk nem nyilatkozott. Az elnökség határozatát AZ ERDŐ-ben közöltük és tájékoztattuk a helyi csoport titkárait is, akik az emelést a legtöbb csoportnál azonnal érvényesítették. A befizetések során örömmel állapítottuk meg, hogy a tagság legnagyobb része vállalta a magasabb tagdíjakat. Július 1-vel a helyi csoportok bejelentése és az egyéni előfizetések alapján, taglétszámunk 5641 fő. A tagok közül:

- 1004 fő (18%) a nyugdíjas vagy diák,
- 2651 fő (47%) vállalta az évi 240,— Ft-os,
- 1494 fő (26%) vállalta az évi 360,— Ft-os tagdíjat,
- 146 fő (3%) egy csoport, egységesen évi 300,— Ft-os tagdíjat vállalt, míg
- 346 fő (6%) ugyancsak egy helyi csoport, mind ez ideig nem közölte tagdíjmelési szándékát.

Köszönettel tartozunk, hogy tagjaink megértették egyesületünk anyagi gondjait és részben átvállalták anyagi terheit. Ezt a megértést és segítséget kérjük jogi tagjainktól is, akik közül októberi felkérésünk óta csak néhányan nyilatkoztak, hogy módosítani lehessen együttműködési szerződésüket. Közülük kiemelem a Balatonfelvidéki EFAG-ot, mely közel megduplázta az eddigi jogi tagdíjat és a győri tsz-csoport munkáltatóit, akik tagonként 1600,— Ft-ot vállaltak.

Az elnökség az „Egyesület szervezete, működése — az elnökség, a helyi csoportok és a tagság kapcsolatának rendszere” című főtitkári előterjesztést vitatta meg. Ma 37 helyi csoport működik (ez év februárjában alakult meg 37-ként a Győr-Sopron megyei tsz-csoport). Némely csoport, mint kizárólagos üzemi szervezet működik, tagjai csak egy adott vállalat, intézmény dolgozói (ERTI-, ERDÉRT-, MN-csoportok). Míg helyi csoportjaink nagyobb része mint területi szervezet, egy terület több vállalatánál, intézményénél dolgozó tagokat tömörítő szervezet működik. Természetesen vannak közbenső szervezeti formák is, ahol a szervezet jellegében üzemi, de néhány „külső” tagja is van. Az elnökség a helyi csoportok különböző, a helyi igényeknek, az egyesület érdekeinek legjobban megfelelő szervezeti rendszerével egyetért, de igen kihangsúlyozta annak szükségességét, hogy egy-egy városban vagy megyében működő, több helyi csoport munkáját koordináltan végezze. Ha lehet, a jövőben egy kis létszámú, a megyei MTESZ területi szervezetében működő, OEE területi intéző bizottság egyeztesse a feladatterveket, segítse elő közös rendezvények szervezését.

Az egyesület anyagi helyzetének javítása állandóan napirenden tartja a *vállalkozás jellegű egyesületi munkák* szükségességét, kiterjesztését. A vezetés az MTESZ vállalkozási munkákra vonatkozó szabályai alapján kidolgozta az OEE vállalkozási munkák szabályzatát, azt megküldte a helyi csoportoknak, szakosztályoknak azzal, hogy a megadott — szerintünk kedvező feltételek mellett — vállaljanak el kisebb-nagyobb tervezési, kivitelezési, bonyolítási munkákat szakterületükön, érdekeltté téve ezek elvégzésében a tagságot, a helyi csoportokat is. A vállalkozás jellegű munkákban jelentkező túlkínálat erősen érződik. Bár igen szerények voltak elképzeléseink, vagy a lehetőség, vagy a szándék hiánya még e szerény célok elérését is kétségessé teszi. Kérem a tagságot, a helyi csoportok, szakosztályok vezetéségeit, jobban tekintsék át a lehetőségeket, azokat használjuk ki. Bevételeink növelésében közösek az érdekeink.

Az év folyamán kiemelkedő esemény volt a március 8-i rendkívüli elnökségi ülés, amelyen a tavalyi közgyűlésen tiszteletbeli taggá választott *dr. Madas András* és *Joachim Buff* tagtársainknak ünnepélyes keretek között adta át az elnök e megtisztelő oklevelet. *Tömpe István* tagtársunknak, akit úgyszintén tiszteletbeli taggá választottunk, egyéb elfoglaltsága miatt a márciusi előkségi ülésünkön nem tudott részt venni, mivel a mai közgyűlésünkön, a korábbi évekhez hasonlóan részt vesz, itt kívánjuk részére a díszoklevelet átadni.

Ez örömteli esemény mellett szomorú kötelezettségünk volt megemlékezni választmányi ülésünkön a múlt évben elhunyt *dr. Sali Emil* egykori egyesületi főtitkárunkról, *Bedő*-díjas tagtársunkról, aki hosszú időn át közvetlenül részt vett egyesületünk irányító munkájában és, mint ágazatunk egyik magas szintű vezetője, közvetve is elősegítette egyesületünket céljainak megvalósításában.

A vezető szervek munkájáról szóló jelentés végén szükséges megemlíteni az egyesület titkárságának tevékenységét. E téren sajnos az elmúlt év során sem javultak a munkafeltételek, változatlanul helyszükében vagyunk, ablaktalan, levegőtlen helyiségben is kell dolgoztatnunk, és adminisztrációs létszámbiánnyal is küzdünk. Nehezítette helyzetünket, hogy az elmúlt évben igen jelentős személyi változások is történtek. Kilépett *Bíró Lászlóné* volt ügyvezető titkár és meghalt *dr. Dejerl Józsefné* nyugdíjas dolgozónk. *Dr. Tibay György* személyében új ügyvezető titkár került az apparátus élére, *Molnár Jánosné* személyében új szervezőtitkár és *Zeke Paula* személyében részfoglalkozású gépirónő. Sajnos *Márton Józsefné*, aki a könyvelés felelősségteljes feladatát végzi, gyakran beteg, ez évben alig dolgozott. Nyugdíjas munkavállalóink, *Fekete Gyula* és *Riedl Gyula*, töretlen lendülettel és nagy szeretettel segíti a titkárságot, esetenként egyes bizottságokat munkájukban.

Központi bizottságok munkája

Az *ifjúsági bizottság* a tavalyi választások előtt szerveződött újjá. Igen részletesen, gondosan állította össze szakmánk adottságaiból adódóan, az általánostól eltérően az OEE ifjúsági politikájának téziseit, irányelveit. Kérem a bizottságot, hogy ugyanilyen lelkesedéssel és gondossággal működjön közre a határozatok végrehajtásában. A bizottság felvette a kapcsolatot és folyamatosan tartani kívánja az Erdészeti és Faipari Egyetem végzés előtt álló hallgatóival.

A *műszaki fejlesztési bizottság* a korábbi évek visszavonultsága után újra hallatta hangját. Részt vett az erdész-gépész szakközépiskola létesítését célzó anyag megvitatásában és támogató javaslatot terjesztett elő. Több dolgot készítésével és vitaülés eredményének összegezésével járult hozzá a „Bővített újratermelés — jövedelmezőség az erdőgazdaságban” rendezvény sikeréhez.

A *szervezési és propagandabizottság* ugyancsak újjászervezte, új vezetéssel kezdte munkáját. A középtávra szóló, eredményes és hatékony propaganda-munka megalapozása érdekében meghatározta azokat a tényezőket, amelyeket a propagandamunka során figyelembe kell venni.

Az *oktatási és közművelődési bizottság* a korábban is megszokott alaposággal és lelkiismerettel végezte munkáját. Megvitatta az EFE erdőhasználat-tan című tantárgya oktatásának helyzetét, összefüggésben a különböző iskolák (szakmunkás, szakközép, egyetem) oktatási anyagával. Megvizsgálta az EFE szerepét a szakmai képzés koordinációjában. Előkészítette a MEM részére a közművelődés helyzetét értékelő egyesületi jelentést.

A *szerkesztőbizottság*. A választások után a szerkesztőbizottság elnöke jelentősen megújította a bizottságot, több új tag bevonásával kívánja a bizottság aktivitását növelni. A bizottság tervszerűen dolgozott, rendszeresen ülésezett és állandóan napirenden tartotta a lap színvonalának ügyét. Tovább szélesítette a gyakorlati szakírók körét — felkérésre nem várt mértékben küldtek cikkeket, tanulmányokat. E gyakorlat eredményeként a lap az oly gyakran korábban is és bár ritkábban, de néha még ma is kifogásolt, túlzott elméleti jelleggel szemben az igen nagykorlatias, tudományos jellegű írások mellett a gyakorlati termelési problémák köréből vett, színvonalas cikkeket is közöl. A bizottság igen szoros kapcsolatot tart a helyi csoportokkal, szakosztályokkal, kihelyezett, vagy meghatározott célú bizottságai ülései igen színvonalasak, és ez a jó együttműködés kedvezően hat vissza a lap szerkesztésére, tartalmára.

A *szociálpolitikai bizottság* ugyancsak új vezetéssel, de a régi eredményekre és munkatársakra támaszkodva folytatja munkáját. Feladata között most és a jövőben inkább, a szociológiai felmérések, értékelések szerepelnek, melyek megállapításai, következtetései, azokra épült javaslatai elősegítik ágazatunk műszaki-gazdasági értelmiségének fokozottabb anyagi és erkölcsi megbecsülését.

A *nemzetközi kapcsolatok bizottsága* még a múlt évben alakult újjá, de működését csak ez évben kezdte meg. Kidolgozta ügyrendjét, áttekintette az egyesület nemzetközi tevékenységét és felkészült e tevékenység irányítására — koordinálására. A bizottsági tagok nyelvtudásuk és korábbi kapcsolataik szerint ország, vagy országcsoportok nemzetközi együttműködésének irányítását és koordinálását vállalták. Az együttműködés teljes áttekintésével és annak tartalmas irányításával kívánjuk tervszerűbbé és hatékonyabbá tenni, jobban hasznosítani nemzetközi munkánkat. A bizottság külön foglalkozik a külföldi szakemberek tanulmányútjainak megújításával, keresve a mai magyar erdőgazdálkodás bemutatható eredményeit és nemzeti kultúránk eddig még be nem mutatott emlékeit.

A *díjbizottság*. Sajnos továbbra is egyszemélyes bizottság maradt, a bizottsági munka kiterjesztésére tett próbálkozásaink nem jártak eredménnyel. 1987. év első negyedében át kívánjuk tekinteni az egyesületi díjak, kitüntetések, jutalmak odaitélésének rendjét — nem a díjak, kitüntetések feltételeit —, hanem az előterjesztési, véleményezési, döntési szabályokat és jogköröket. Erre ad hoc bizottságot hozunk létre, mely magja lehet egy állandó díjbizottságnak.

Az *elektronikai koordinációs bizottság* ez év októberében az erdőszet és faipar területén működő, kisszámítógépes rendszerek szoftverbörzójét rendezi meg.

A *szeniorok tanácsa*. Legszívesebben felolvasnám azt a részletes jelentést, melyben a tanács elnöke tájékoztatta a vezetőséget a tanács munkájáról. Idő hiányában csak elsorolni tudom a tanács tevékenységét és eredményeit. A tanács több ízben ülésezett, megvitatta ágazatunk időszerű problémáit, véleményt alkottak, akcióprogramokat alakítottak ki, tájékoztatták egymást a megoldott és folyamatban levő ügyekről. Közreműködtek az MTESZ-szenior-tanács munkájában, ezek között a reálértelmiséget érintő foglalkoztatási, anyagi, gazdaságpolitikai kérdésekről, a volt munkahellyel meglévő kapcsolatról esett szó. Mérhető az eredmény a SZOT—MTESZ együttműködési bizottság munkájában. Jogsegélyt nyújtottak, több nyugdíjasunk vehetett részt kedvezményes üdültetésben és az alacsonynyugdíjasok egy részének fel tudta emeltetni a nyugdíját. Csak egy-két számot: 1060 nyugdíjas jövedelmi és szociális helyzetét mérték fel. Közülük 218 főnek 3500,— Ft-nál kevesebb a nyugdíja. Méltányossági alapon ez ideig 85 fő kapott havi 200—500 Ft nyugdíj-emelést. Itt meg kell jegyezni, hogy az MTESZ 32 tagegyesületéből eddig 125 fő kapott emelést, ezekből 85 fő az erdőszet nyugdíjasa. Az ő nevükben is köszönöm a bizottság eredményes munkáját.

A vezetőség munkája ismertetésekor utaltam, hogy a bizottságok munkájával kapcsolatos megállapításokra és a további munkaszervezésre visszatérek. Bár általában eredményes bizottsági munkáról tudtam beszámolni, mégis úgy gondolom, lehet fokozni a bizottságok munkáját. A vezetőségnek, az elnökségnek sokkal határozottabban kell a bizottságok feladatait meghatározni, a feladatok végrehajtását számon kérni. A feladatmeghatározásban el kell kerülni az ad hoc jellegű témákat. A bizottságok feladataiban tükröződnie kell a cselekvési program feladatainak. Az elnökség konkrétan határozza meg, hogy a cselekvési programból mikor, melyik bizottságnak, mit kell végrehajtania, mire kell tanulmányt, javaslatot készíteni, mit kell véleményezni stb. Már ez év őszén a bizottság vezetőivel közösen készítünk munkatervet.

Szakosztályok munkái

Az egyesületi élet szakmai letéteményesei a szakosztályok. Míg a bizottságokat az elnökség hívja létre és működteti, meghatározott feladatok megoldása céljából — a szakosztályok létrehozását a tagság egy-egy rétege kezdeményezi, valamely szakterület fejlesztésének társadalmi támogatása céljából. Így alakult ez évben, 17. szakosztályunkként az erdőszeti környezetvédelmi szakosztály, célul tűzve az erdőszeti környezetvédelem társadalmi támogatását. A 17. szakosztályban mintegy 700 fő tevékenykedik, közülük mintegy 200-an a mikológiai társaságban. Szakosztályaink többsége rendszeresen

és jól dolgozik, munkájukról AZ ERDŐ „Egyesületi közlemények” rovatában adnak rendszeres tájékoztatást. Nem tartanám célszerűnek valamennyi szakosztály tevékenységének részletes ismertetését, azt a munkaterv „beszámoló” része minden évben részletesen tartalmazza, csak egy-két, jelentősebb rendezvényt emelnék ki.

A gazdaságtani szakosztály megvizsgálta az ágazat statisztikai rendszerét, tanulmányozta a Vértesi EFAG és a veszprémi MN-erdőgazdaság munkáját, megvitatta a „Vagyonérdekeltség és érvényesítési lehetőségek a gazdaságirányításban” című előadást.

A gépesítési szakosztály testületileg vett részt az OMÉK keretében a szentendrei erdészet területén megtartott szakmai bemutatón. Visegrádon tájékozódott a STHL gyár 60 éves múltjáról, jelenéről és jövőjéről. Megvitatta „Az erdőgazdasági munkák VII. ötéves tervi géprendszerére vonatkozó javaslatot”.

Az erdészettörténeti szakosztály soproni ülésén megismerkedett az EFE műemlék könyvtárával, és a „Vivat, Academia” című, OMBKE—OEE közös kiadványával.

Az erdőfeltárási szakosztály kihelyezett ülésén és kétnapos tanulmányúttján a Somogyi EFAG erdőfeltárási úthálózatának fenntartási munkáit tanulmányozta. Megvitatta az erdei feltárási utak műszaki állapotleltár-készítésének tapasztalatait, az aktualizálás problémáit. Értékelte és véleményezte a VII. ötéves terv erdőfeltárási programját, megtekintette és értékelte a Hanság és az Észak-Pannónhát erdőtömbök erdőfeltárást.

Az erdőhasználati szakosztály a kemény lombos állományok gépesítési helyzetét tanulmányozta a Balatonfelvidéki EFAG területén, Szentendrén megvitatta a hazai fahasználati gépgyártás helyzetét, feladatait. Szegeden megismerkedett a síkvidéki fenyő előhasználatok termelési rendszerével és megtekintették a szegedi furnérüzemet.

Az „Erdők a közjóért” szakosztály megrendezte szokásos külföldi tanulmányúttját — múlt év őszén Ausztriában voltak. Kihelyezett szakosztályülést tartottak a Balaton-felvidéken a Balaton-fásítás megkezdésének 30. évfordulója alkalmából. Dombóvár—Gyulaj térségében zöldvezetési fásításokkal, közjóléti tevékenység eredményeivel, tapasztalataival ismerkedtek meg.

Az erdőművelési szakosztály igen aktívan vette ki részét a vadászati törvényerejű rendelet vitájában, a bővített újratermelés országos tanácskozás előkészítésében. Az erdőhasználati szakosztállyal közös rendezvényükön, erdőgazdálkodásunk egyik legsúlyosabb, legellentmondásosabb kérdésével, a hegyvidéki terméshozású erdőkkel szemben támasztott igényekkel, a jelenlegi gazdálkodásnak a tartamosságot veszélyeztető következményeivel és azok elhárításának módjával és feltételeivel foglalkoztak. Határozati javaslatban foglalták össze megállapításaikat és — ami nagyon lényeges — a gondok fokozatos feloldására reális javaslatokat ajánlanak az illetékesek szíves figyelmébe.

Az erdőrendezési szakosztály továbbképző előadásai mellett a korábbi készletfelvételi versenyeket kibővítve, igen sikeres versenyt rendezett az erdő-

tervezés **terepi munkáiból**. Az erdészettörténeti szakosztály közreműködésével kialakította az erdőtervi (üzemtervi) archívum nyilvántartási rendszerének tartalmát és formáját.

Az **erdővédelmi szakosztály** a Budavidéki ÁEVAG területén a feketefenyőpusztulást, majd a különböző vadriasztó berendezéseket tanulmányozta. Az erdőrendezési szakosztállyal közösen vitatták meg az erdők egészségi állapotának felmérésére, folyamatos megfigyelésére és nyilvántartására készített tanulmányt.

A **rendszer-szervezési szakosztály** megvitatta a VII. ötéves tervidőszakra megvalósított fakitermelési és erdőművelési tervezési rendszer számítógépes gyakorlatát.

A **termelőszövetkezeti szakosztály** Nagyatádon közreműködött a VII. országos termelőszövetkezeti erdőgazdasági napok rendezésében.

A **vadgazdálkodási szakosztály** megismerkedett a vadgazdálkodási üzemtervek tapasztalataival és megvitatta a vadföldgazdálkodás és vadtakarmányozás tervezését és gyakorlatát. Kihelyezett szakosztályülésen megismerkedett a szatmár-beregi táj vadgazdálkodásával. Tevékenyen részt vett a vadászati törvényerejű rendelet egyesületi véleményezésének kialakításában.

A **Mikológiai Társaság** egyesületünk keretében szorgalommal és nagy szakmai szeretettel végzi munkáját. Gombaismertető tanfolyamokat, kiállításokat, szakmai előadásokat szervez.

Bár e felsorolás nem teljes, látjuk, hogy szakosztályaink igen széles körű, tartalmas, az ágazat szinte minden problémáját felölelő munkát végeztek. Az elnökség is megfelelőnek értékelte a szakosztályok munkáját azzal az észrevétellel, hogy munkatervükben, munkájukban jobban érvényesítsék a cselekvési programban meghatározott feladatokat. Munkájuk legyen nyíltabb, helyi csoportokkal, társszakosztályokkal, bizottságokkal együttműködőbb.

Helyi csoportok munkája

A közgyűlés keretében nincs lehetőség arra, hogy a 37 helyi csoport rendkívül szerteágazó, sokoldalú életét, tevékenységét még csak vázlatokban is bemutassam. Az év végén statisztikai értékelést végzünk, és azt a korábbi évekhez hasonlóan közzétesszük AZ ERDŐ „Egyesületi közlemények” rovatában. Amit mégis ki kell **emelnem**, az az, hogy az újonnan választott titkárok, általában a korábbi titkárok lelkes munkáját örökölve, esetenként azt felülmutatva szervezték a helyi csoportok munkáját. Olvasgatva a beérkezett jelentéseket — bár a ténylegesen megtartott rendezvényeknek csak egy részéről kaptunk jelentést — **örömmel láttam**, hogy színesedik a helyi csoportok munkája, nem csak előadás hallgatásáról, szabvány tanulmányút szervezéséről kaptunk jelentést, hanem az egyesületi élet más megjelenési formáiról. Ilyenek: Baján a csoport megalakulásának 30. évfordulója (visszatekintés, értékelés); Debrecen, környezetvédelmi napok; Gyulán erdészbál; Szegeden és Visegrádon erdész—bányász találkozó; Miskolcon „Gomba a népelelmezésben” kiállítás. És még sorolhatnám a fásítási napokat, erdők napját, madarak és fák napját, mindazokat, amelyekkel nyitunk a nagyközönség felé.

A szervezési kérdéseknél utaltam a területi intézőbizottságokra. Példaképpen, kommentár nélkül, hadd ismertessem a budapesti bizottság jelentését múlt évi munkájáról. Az OEE budapesti intézőbizottsága 1984-ben alakult, a budapesti helyi csoportok titkáraiból. Tevékenységének alapvető rendezőelvé a Budapesten működő helyi csoportok munkájának koordinálása. Ezen túlmenően feladatának tekinti — az OEE középtávú cselekvési programjában foglaltakon túlmenően — az MTESZ Budapesti Szervezetének munkatervéből, illetve a fővárosi gazdasági-társadalmi tennivalókból adódó feladatok végrehajtásában való közreműködést. Az intézőbizottság munkájában — 1985-ben — kiemelt figyelmet fordított az erdők évére:

- Előkészítette és közreműködött abban, hogy az MTESZ Budapesti Szervezete elnökségi ülésén méltó megemlékezés történjék az erdők évéről. Itt fogalmazódott meg az az óhaj, hogy az erdők évét az erdők évei kövessék, és a program fővárosi szintű kidolgozására az OEE budapesti intézőbizottsága kapott megbízást. Azóta e témakörben több lépés történt.
- Az erdőművelés témakörében vitadélután szervezett.
- Az OEE középtávú cselekvési programjához ajánlasként javaslatot tett.
- Lépéseket kezdeményezett a Budapest (XII. ker.) Csillagvölgyi út védett épületeinek egyesületi hasznosítására.
- Az SZVT Kreativitás Szakosztályával és az MTESZ innovációs körrel együtt „környezetvédelmi délutánt” szervezett.
- Közreműködött abban, hogy az OEE volt székházán emléktábla nyerjen elhelyezést.
- Megalakította Az Erdő olvasókört.
- Szoros együttműködést alakított ki az MTESZ Budapesti Szervezetével.

Az intézőbizottságon belül az egyes helyi csoportok saját munkaterv alapján tevékenykednek. A saját rendezvényeikről egymást tájékoztatják. Munkája ma még eléggé „rendezvénycentrikus” és a sok irányú lehetőségeit kevésbé használja ki. A jövőben a koordinálási feladatokon túlmenően, munkájának meghatározónak kell lennie a budapesti egyesületi munkában és ez óhatatlanul szorosabb együttműködést, sokirányú kapcsolatfelvételt, kezdeményezést és még odaadóbb, elkötelezett munkát és más munkastilust kíván.

Az intézőbizottság hatékony munkáját és jó kapcsolatait jellemzi, hogy a Fő utcában kapott szobát a Budapesten működő erdészeti vállalatok anyagi támogatásával hozatta rendbe és bútoroztatta be. A támogatásért köszönet és elismerés illeti különösen a MÉM-et, az Erdőgazdasági Fűz- és Kosáripári Vállalatot, az ERDŐKÉMIA Vállalatot, az ERDÉRT-et, valamint több budapesti erdészeti vállalatot. Ez a maga nemében kis horderejű, szinte jelentéktelennek tűnő segítségnyújtás mégis nyilvánosságot érdemel, mert — példázza azt, hogy vállalatinkban él a segítőkészség — a szűkös vállalati anyagi források ellenére — hajlandók az OEE-t támogatni.

Az egyesület kapcsolatai

A szakmánk szempontjából jelentősek az állami és társadalmi szervekkel fennálló kapcsolataink. A MÉM-mel, az Erdészeti és Faipari Hivatallal kedvezően alakultak kapcsolataink. Az év folyamán *dr. Királyi Ernő* hivatalt vezető elvtárs több ízben is fogadta egyesületünk vezetőit és e megbeszélések során áttekintettük e két szerv kapcsolatát érintő, időszerű kérdéseket. A miniszté-

rium, az Erdészeti és Faipari Hivatal segítőkész érdeklődésének megnyilvánulásai azok a miniszteri kitüntetések is, amelyeket a közgyűlés alkalmából, kifejezetten a kiemelkedően magas társadalmi, egyesületi munkáért adományozott. Egyesületünk a társadalmi munka lehetőségeivel és eszközeivel igyekezett viszonyozni a minisztérium támogatását. Ilyen volt a májusi ankétunk is, melynek észrevételeit a minisztérium (a lehetőségek határain belül) érvényesíti is.

Az ágazaton belüli állami kapcsolatok köréből az Erdészeti Tudományos Intézetet, az Erdészeti és Faipari Egyetemet, az MN Területgazdálkodási Főosztályt, ágazaton kívüli állami kapcsolatok köréből pedig az Ipari és a Közoktatási Minisztériumot, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatalt, a Termelőszövetkezetek Országos Tanácsát emelem ki, mint legjelentősebb partnereinket.

A társadalmi szervezetek közül természetesen a legszorosabb kapcsolat szövetségünkhöz, az MTESZ-hez fűz bennünket. Igen nagy érdeklődéssel várjuk az őszi közgyűlést. Ezen egyesületünk képviselteti magát. A közgyűlésről AZ ERDŐ-ben fogunk beszámolni.

Az MTESZ tagegyesületei közül változatlanul a Faipari Tudományos Egyesülettel, a Papír- és Nyomdaipari Műszaki Tudományos Egyesülettel, a Geodéziai és Kartográfiai Egyesülettel tartunk fenn intenzív munkakapcsolatot. Változatlanul jó baráti és munkakapcsolatot tartunk fenn a testvéri Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesülettel és a Magyar Agrártudományi Egyesülettel. E két egyesülettel kívánunk a közeljövőben egy nemzetközi ankétot szervezni, a „Bányahányók újrahasznosítása” témájában. Ugyancsak jók a kapcsolataink a Magyar Hidrológiai Társasággal és legújabban a Szervezési és Vezetéstudományi Társasággal.

A jó kapcsolatok nem csak a vezetőségek között állnak fenn, de bizottságaink, szakosztályaink, helyi csoportjaink is szoros kapcsolatot tartanak fenn területükön működő vagy témájukhoz kapcsolódó társegyesületek területi szerveivel.

Egyesületünk vezetősége — ismerve a *külföldi kapcsolatok* szükségességét — igen nagy gondot fordít e kapcsolatok fenntartására és erősítésére. Szüksége van a nemzetközi kapcsolatok eredményeire népgazdaságunk egészének, azon belül szakágazatunknak és elengedhetetlen a kapcsolat egyesületünk szakmai tevékenységében és anyagi bázisának biztosításában. E kapcsolatok közül először a szocialista országok baráti egyesületeivel fennálló viszonyunkat emelem ki. Ez az 1972-ben, Varsóban megkötött megállapodás alapján vált rendszeressé és szervezetté. Küldötteink részt vettek a csehszlovák, bolgár, lengyel és szovjet társegyesületek rendezvényein, mi egyes hazai rendezvényünkre és közgyűlésünkre hívtuk meg ugyancsak képviselőiket.

Jugoszláviával a Szlovén Erdészeti Egyesület útján tartunk fenn hagyományos és rendszeres kapcsolatot. Mivel a szlovén kollégák, személy szerint *Nemeszeghy Ladislav* — kezdeményezésére indult meg, itt említem meg a „Pannónia” jellegével, évente megrendezésre kerülő jugoszláv—magyar határmenti három találkozózt. Az idén mi voltunk a sorosak és az NYFK, valamint a szombathelyi erdőfelügyelőség közreműködésével, szombathelyi csoportunk igen tartalmas, kellemes légkörű találkozót szervezett, mely minden tekintetben ki-elégítette a „Pannónia”-találkozók célját, az erdészbarátság országhatárokat áthidaló erejét.

A nem szocialista országok közül a szomszédos Ausztria burgenlandi és steiermarki egyesületeivel, valamint az NSZK szövetségi és az északnémet tar-

tományi egyesületekkel változatlanul szívélyes és eredményes a kapcsolatunk és kölcsönösen eleget teszünk a közgyűlésekre szóló meghívásoknak. Nemzetközi tevékenységünkben igen jelentősek a külföldi erdészeti egyesületek felkérésére szervezett szakmai tanulmányutak. Ez évben eddig Ausztriából, az NSZK-ból és Norvégiából érkezett csoportok 1247 vendégnapot töltöttek nálunk, és még két csoportot várunk 670 vendégnapal. Ez mintegy 25%-kal több mint a tavalyi forgalom. Ezenkívül svájci és finn csoportokat is fogadtunk, illetve fogadunk, de részükre csak szakmai programot szervezünk, mely bár kevesebb haszonnal jár, de jelentős erkölcsi elismerést hoz egyesületünknek.

Már kezdenek kialakulni a jövő évi tanulmányutak körvonalai. Az Észak-német Erdészeti Egyesület Buff úr vezetésével, az Alsó-szász Erdészeti Egyesület és egy osztrák csoport jelezte eddig utazási szándékát, mintegy 1150 vendégnapal. Reméljük, ez még növekedni fog. Köszönjük azok segítségét, akik ez évi csoportjainkat fogadták, kísérték és kérjük további segítségüket, közreműködésüket.

Bár nem szorosan a közgyűlés kérdése, de kikíváncozik belőlem. 50 éve az IUFRO-ülésem — mely, mint említettem, Budapesten volt — a nem túl sok előadó között sok volt a magyar előadó. Ez évben a szomszédos Jugoszláviában, Ljubljánában lesz a kongresszus, és az igen sok előadó között csak kettő a magyar. Gondolom, e két előadás — nem tartalmában, de mennyiségében — nem reprezentálja a magyar erdészet tudományos eredményeit. Tudom, a devizális gondok, a nyelvi nehézségek fennállnak, de, mert gondok vannak és az egyesületnek van lehetősége nemzetközi kapcsolatainak bővítésére, hazai eredményeink külföldi ismertetésére, élni kell vele és élni fogunk a lehetőségeinkkel.

Végül igen röviden a tagnyilvántartás számítógépre viteléről. Nehezen ment. Sajnos néhány helyi csoport igen megkésve (egyesek egyáltalán nem) küldte az alapbizonylatot, javítóbizonylatot. De most már késznek és elfogadható pontosságúnak tekinthetjük. Folyamatos kezelése már egyszerű. Az ősz folyamán — a költségvetések előkészítésével egybekötve — a gazdasági felelősökkel tartandó értekezleten értékeljük és ismertetjük a tagnyilvántartás folyamatos kezelését.

Beszámolóm utolsó szava a köszönet szava. Köszönetet mondok mindazon szerveknek, vállalatoknak, intézményeknek és személyeknek, amelyek és akik az elmúlt év során is támogatták egyesületünket és személyemet munkánkban. Köszönetet mondok egyesületünk tisztségviselőinek is, a tagságnak is a különböző formákban végzett, önzetlen társadalmi munkáért, melynek eredményeként elmondhatjuk: a vezetés új felállása, a nehézségek, hibák ellenére is, eredményes munkát végeztünk az elmúlt esztendőben.

DR. ÉBLI GYÖRGY

ELLENŐRZŐBIZOTTSÁGI JELENTÉS

Az egyesület munkáját a középtávú cselekvési program alapján összeállított éves munkaterv jól koordinálta. Az ide feivett feladatokat szinte maradéktalanul teljesítettük. A helyi csoportok, a központi szakosztályok, szakbizottságok munkája jól egymásra épült.

Az egyesületi elnökség és választmány az egész egyesület életére kiható napirendeket tárgyalt. Az újraválasztott elnökségi, választmányi tagok sajnos csak mintegy 65—70%-ban vettek részt a munkában. A távolmaradásoknak